

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18814

гр. София, 02.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
закрито заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разглежда дело номер **5992** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на Ю. Б. Т. за изменение на решението по настоящото дело в частта за разноските. Излагат се доводи, че жалбоподателят е социалнослаб и че законът допуска да се определяне на юрисконсултско възнаграждение под минималния размер.

Молбата е изпратена на насрещната страна по делото и не е постъпил отговор.

Административен съд София - град, намира следното:

Молбата е процесуално допустима - предявена е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от надлежна страна, носител на правото да иска допълване или изменение и на съдебното решение в частта за разноските.

Разгледано по същество искането е основателно.

С решението по делото съдът е отхвърлил жалбата на Ю. Б. Т. срещу Решение № 2153-21-110/28.05.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/27.09.2023г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване и го е осъдил да заплати на ТП на НОИ – С. - град разноски по делото в размер на 100 (сто) лева, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Чл. 78, ал. 8 от ГПК гласи: "В полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.". Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. От своя страна наредбата предвижда заплащане на юрисконсултско възнаграждение по административни дела от 100 до 300лв. В случая е приложен минималният размер, предвиден в нея. Този акт предвижда граници, в които съдът да определи възнаграждението за юрисконсулт в съответното

производство.

Независимо от това, съдът намира, че може да определи възнаграждение за юрисконсулт и в по-нисък размер от минималния, предвиден в наредбата.

На първо място, действително в ГПК, който е с приоритет пред наредбата, доколкото се касае за съотношение между закон и подзаконов акт, е предвидено единствено задължително съобразяване на максималния размер на юрисконсултското възнаграждение с максималния, определен по реда на ЗПП и съответно в наредбата към която ЗПП препраща. Няма изискване съдът да не определя това възнаграждение под минималния размер.

Обратното становище би противоречало на нормата на закона, на характера на юрисконсултското възнаграждение и на забраната за неоснователно обогатяване.

Характерът на юрисконсултското възнаграждение е разяснен в определение № 5616 от 18.05.2015 г. по адм. дело № 3002/2015 г. на Върховния административен съд. Констатирано е, че юрисконсултите са лица с правно образование, които извършват правна дейност по трудов договор или като служители на държавна служба, за което получават уговорено с работодателя възнаграждение, за разлика от адвокатската професия, която се практикува от адвокати, които представляват различни клиенти по силата на сключен с тях договор за правно съдействие и защита, в съответствие с принципите за независимост, изключителност, самоуправление и самоиздръжка, записани в чл. 2 от Закона за адвокатурата. Възнаграждението, което се присъжда на юрисконсултите на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, не е адвокатско по смисъла на Закона за адвокатурата и за възнагражденията на юрисконсултите не могат да се прилагат същите правила като за адвокатските възнаграждения. Отбелязано е и това че разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК не фиксира размер на възнаграждението за юрисконсулт, нито препраща към другата наредба, която определя размера на адвокатските възнаграждения - Наредба № 1 от 9 юли 2004 г., което означава, че съдът следва да го присъди в полза на организацията, защитавана от юрисконсулт, по своя преценка, като съобрази обема и качеството на положения труд.

Същите мотиви са относими и при определяне на възнаграждението по реда на чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Целта на юрисконсултското възнаграждение не е да се генерират приходи за организацията, която представляват, а да се компенсират разходите във връзка с поддържане на юрисконсулти и участието им в дела. От което следва, че възнаграждението следва да се определя на база характера на извършената работа по делата и времето, което им е отнело. ГПК не препраща и Наредбата за заплащане на правната помощ, нито въвежда забрана да се определи възнаграждение под нейните размери. Ето защо, настоящият състав намира за допустимо падането под нейните граници.

По същество, присъденото възнаграждение е прекомерно и не съответства на целите на закона, и на извършената работа. Делото не представлява фактическа и правна сложност. Работата на юрисконсулта се изчерпва в участие в две кратки заседания, в първото от които е заявила, че оспорва жалбата, а във второто - в хода по същество е препратила към мотивите на обжалвания акт. Делото не е отнело нито значително време, нито е изисквало съществена подготовка и излагане на доводи, различни от тези в оспорения акт. Присъденото възнаграждение от 100лв. не отговаря на тези обстоятелства, предвид на което следва да се намали на 20лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, Съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 8751 от 13.03.2025г. по адм. дело №5992/2024 г. по описа на Административен съд– София град в частта му за разноските, в следния смисъл: ОСЪЖДА Ю. Б.

Т., ЕГН да заплати на ТП на НОИ – С. - град разноси по делото в размер на 20(двадесет) лева. Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: